

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3587/05
30.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Borivoja Bunjevačkog i Zoje Popović, članova veća, sa savetnikom suda Verom Marinković, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca TP "AA", protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Uprava carina, Komisija za žalbe uprave carina, 01/11 br. U/II-143 od 24.3.2005. godine, u predmetu carine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 30.6.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije, Uprava carina, Komisija za žalbe uprave carina, 01/11 br. U/II-143 od 24.3.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca podneta protiv rešenja Carinarnice Niš, br. Up./I-2266/04 od 31.12.2004. godine, kojim su na osnovu čl. 136. st. 1. tač. 1. Carinskog zakona izmenjeni podaci u JCI J1 br. 500006 od 11.6.2004. godine CI Leskovac u rubrici 31 koja glasi "novi autobus" u "upotrebljavan autobus", i podatak u prvoj i drugoj podeli rubrike 33 (šifra robe), menja se i glasi "8702.10 19 00" i podatak u rubrici 47 treća podela "stopa" menja se i glasi "20,00", a tužilac je obavezan da plati iznos od 195.900,65 dinara, na ime carine i to po osnovu korišćena vozila u periodu 06.6.2003. do 06.6.2004. godine.

Tužilac tužbom osporava rešenja tuženog organa zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene zakona. Navodi da je predmetno motorno vozilo - autobus privremeno uvezo po osnovu zaključenog ugovora, te da je sve te činjenice prijavio, a Carinarnica prihvatila, deklaracijom za privremenu uvoz. Pošto je nesporno da se radi o uvozu novog vozila, smatra da Carinarnica nije mogla prilikom obračuna, da vozilo pretarifira kao "upotrebljavano", te da iznos carine obračuna primenom stope od 20%, koja važi za korišćeno vozilo, a posebno nije mogla da carinsku osnovicu odredi prema vrednosti novog vozila, neuračunavajući amortizaciju. Iz iznetih razloga predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ, izjašnjavajući se na vode tužbe, u svom odgovoru na tužbu, ostaje kod razloga osporenog rešenja i predložio je da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Nakon ocena navoda tužbe, razloga osporenog rešenja, te odgovora na tužbu, kao i celokupnih spisa predmeta ove upravne stvari, a u smislu čl. 39. st. 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao da tužba osnovana.

Prema razlozima osporenog rešenja žalba nije osnovana, jer je Carinarnica pravilno ispravila tarifni broj privremeno uvezene robe i prema ovome ispravila izvršeni obračun carine, obračunat (primenom čl. 167., ranijeg važećeg Carinskog zakona) za upotrebu privremeno uvezenog autobusa za prvu godinu njegovog korišćenja.

Po oceni suda, osnovano tužilac tužbom osporava pravilnost utvrđene carinske obaveze. Pre svega, pogrešno se tuženi za utvrđivanje carinske osnovice poziva na čl. 167. ranije važećeg Carinskog zakona ("Službeni list SRJ", br. 45/02... 7/03 - u daljem tekstu Carinski zakona). Ovo stoga, jer se za privremeno uvezenu robu (njeno korišćenje) uvozne dažbine utvrđuju (nastaje) i obračunavaju prema čl. 167. Carinskog zakona, a carinska osnovica se utvrđuje primenom čl. 42. istog Zakona. Prema odredbi čl. 42. st. 1. Carinskog zakona za privremeno uvezenu robu, koja se koristi pod zakup i za koju nije predviđena mogućnost kupovine (kao u konkretnom slučaju), carinska osnovica se ne utvrđuje prema odredbama čl. 33. i 34. Carinskog zakona, dakle na osnovu ugovorene, transakcijske vrednosti robe. Pri konačnom carinjenju ove robe, a prema odredbi čl. 173. st. 2. Carinskog zakona, carinska osnovica se utvrđuje, takođe, na osnovu čl. 42. st. 1. Carinskog zakona. Obzirom na izneto, pošto se carinska osnovica privremeno uvezene robe utvrđuje istom metodom vrednovanja za vreme privremenog uvoza, i pri konačnom carinjenju, po stavu suda, metod vrednovanja za utvrđivanje carinske osnovice ne može se menjati ni u toku trajanja privremenog uvoza.

Shvatanje osporenog rešenja prema kojem se menja tarifni broj privremenog uvoza robe zbog toga što se ona koristi u privremenom uvozu, te tako više nije "nova", nego "upotrebljavana" nije prihvatljivo, pre svega sa napred iznetih zakonskih razloga, a i zbog toga jer se privremeni uvoz robe, po osnovu lizinga, ne vrši zbog korišćenja robe nego zbog kupovine robe. Po stavu suda, iako ugovor o lizingu u trenutku njegovog zaključenja, nije ugovor o kupovini robe, izvesno je da u trenutku odobravanja privremenog uvoza (od strane carinskih organa) tako uvezena roba, po proteku roka privremenog uvoza neće biti vraćena u inostranstvo već će biti konačno ocarinjenja. Dakle, privremeno uvezena roba ostaje u celini unutar carinskog područja, onakva kakva je prešla graničnu liniju samo se periodično (pri obračunu uvoznih dažbina za privremeni uvoz) utvrđuje koliki je

presu gramena inija, samo se pokazuje (pri obračunu uvoznih dazbina za privremeni uvoz) utvrđuje koji je taj deo.

Po shvatanju suda, zakonsku odredbu "stanje robe" iz čl. 20. st. 1. tač. 5. Carinskog zakona na koje se odredbe poziva tuženi, iako se ove odredbe odnose na konačne carine privremeno uvezene robe (kako to propisuje čl. 173. st. 1. Carinskog zakona), u vezi konkretnog slučaja, treba tumačiti tako da ove znače "stanje" izmirenih carinskih obaveza, koje su utvrđene pri privremenom uvozu i bez čijeg izmirenja nema produženja određenog roka privremenog uvoza.

U ponovnom postupku, a saglasno odredbi čl. 61. Zakona o upravnim sporovima, tuženi je dužan da postupi po primedbama iz ove presude, tako što će odluku o osnovanosti žalbe, tj. zakonitosti i pravilnosti izvršenog naknadnog obračuna carine doneti primenom odredbe Carinskog zakona saglasnu primedbama i uputstvima iz ove presude.

Sa napred iznetog, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, sud je tužbu uvažio i na osnovu čl. 41. st. 2., u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 30.6.2006. godine, U. 3587/05

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Vera Marinković, s.r. Mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK